

Jaktsång.

Marsch.

W. Uddén.

Ö--ver fjäl--lar--na grå är det natt, hal--lå! Sömn-löst blott

e--ko hörs trä-----na. Sil--ver--ne må--na oss ly--ser för-

1. 2.

ut, där i sko-gen vi gå. sko-gen vi gå. Skön vid vår pol en

11

vå-----rens dag du strå--lar, vå--rens mor-gon--stund du strå--lar, li--van--de soll Och

13

blom-----mans knopp du må--lar, blom-mans spä--da knopp du må--lar, lik--som i fjol; dock

15

tju--sar mig mer den vår, som ler på ungdoms blomstran---de kind,

18

den vår, som mot mig ler på den kind, så röd av

21

nor-dis-ka vind. Men som en

Fine. *p*

Fine. Men lik-som en hög-tid, li-ka

23

hög-tid, tyst och an-

som en hög-tid, som en hög-tid, li-ka som en hög-tid, som en

25

däk-tig, stjärn-smyc-kad,

hög-tid, tyst och så an-däk-tig, stjärn-be-smyc-kad, präktig, stjärnbe-

27 *mf*

präk-tig, står på bergen vinternatten så lång.

mf

smyckad, stjärne-smyckad, präktig,
Raskt och glatt sin

mf

Raskt i---ge-nom dri-vor-na och glatt e---mel-lan klyf-tor-na, sin
män-skens ---lju---sa stråt, gång-----ar fram-

32

mänskens-lju---sa, ö---de stråt, gång--ar sig med mod framåt, med
1. 2.
åt, jä-garska-ran vår i midvinterns natt. midvinterns natt.

mod och lust framåt,

D. C. al Fine